

Goričke lže, 22. 9. 2023

Draga, prelepa narava!

Na vrata že trka jesen in listje je začelo padati z dreves. Poletje je minilo, kot bi mignil. Na žalost je bilo bolj grenko kot sladko, saj smo bili priča veliko naravnih nesreč. Dež je padal in padal, sonce pa le redko posijalo. Poplave, potresi, plazovi, orkanski vetrovi so te zagotovo zelo spremenili in ti naredili veliko škode.

Reke so vse odnašale in hiše so ker izginjale. Iz vasi so nastala prava jezera. A to še ni vse. Potem so se pojavili še plazovi, ki so vse skupaj še poslabšali. Ne morem mimo tega, kar se je zgodilo v Maroku. Potres je vzel veliko življenj. Ogromno ljudi je ostalo pod ruševinami. Ta del sveta je kar izginjal pred očmi. Pri nas so se pojavili tudi orkanski vetrovi, ki jih prej nismo bili vajeni. Težko sem gledala te ljudi, ki so ostajali brez vsega in kako je vse izginjalo. Najbolj me skrbi, da bo iz leta v leto še huje. Ljudje, ki so jih prizadele naravne nesreče, so zdaj ostali brez vsega. Lepo je bilo videti, kako so ljudje stopili skupaj in drug drugemu pomagali. Gasilci so pomagali od jutra do večera in še ponoči, da bi rešili in pomagali čim več ljudem.

Narava, prosim te, ne obupaj nad nami. Verjamem, da bomo ljudje spremenili svet na boljše. Pogosto mislim nate in se sprašujem, zakaj se to dogaja. Preveč si onesnažena in zato smo krivi ljudje, ki te dan in noč zanemarjamo. Želim si, da se to spremeni. Ljudje moramo stopit skupaj in to spremeniti. Odrasle bi opozorila, da naj čim manj onesnažujejo naravo. V službo se naj raje odpravijo z avtobusom ali kolesom, kot pa da se peljejo z avtomobilom. Naj ločujejo odpadke. Svoje otroke naj seznanijo s tem, kar se dogaja po svetu z naravo in jih naučijo kako jo ohranjati in ne onesnaževati. Posadijo naj čim več rastlin ter zgradijo čim manj zgradb. V šolah bi otroke še bolj poučevali o naravi in kako je za nas pomembna. Večkrat na leto bi potekale čistilne akcije. V njih bi sodelovali vsi prebivalci Zemlje. Tako bi lahko zmanjšali tvojo onesnaženost.

Jaz te imam zelo rada in me skrbi zate. Ob prostem času pogosto odidem v gozd ali pa v park s prijatelji. Zmeraj skrbim, da ločujem odpadke in te ne onesnažujem. Opažam, da si se v zadnjih letih zelo spremenila. Počasi izginjaš, namesto tebe pa nastajajo velika mesta. Ta imajo vedno več prebivalcev, ki ne skrbijo zate. Ljudje gradijo velike tovarne in morja postajajo prava odlagališča smeti. To seveda ni prav. Svet stoji na nas, mladih. Mi smo tisti, ki ga lahko spremenimo na boljše. Ampak vprašanje je, kako. Saj je nekaterim čisto vseeno zate, kar me zelo žalosti.

Draga, prelepa narava, kaj pa si ti želiš? Da bi bila vedno zelena, cvetoča in dišala po pomladi? Jaz pa si želim, da bi imela super moč. Vsak odpadek, ki pade na tla, bi spremenila v sadno drevo. To drevo bi rastle in obrodilo sadove. Zate in za vse nas. Tebe bi polepšalo in očistilo, nas bi nasitilo. Odpadke v oceanih bi spremenila v ribe in školjke. Avtomobile bi poganjala voda. Več bi se ljudje vozili, manj pitne vode bi imeli za uživanje. Tako bi verjetno spoznali, kaj pomeni imeti vedno na razpolago neomejeno količino sveže pitne vode. In tako bi postal ta svet veliko lepši in prijaznejši.

Upam, da bomo ljudje čim prej dojeli, da delamo veliko napako, ko te onesnažujemo. S tem ne povzročamo težav samo tebi, ampak tudi sami sebi. Star slovenski pregovor pravi: »Kar seješ, to žanješ.« Ja, naša draga Zemlja, vedno bolj nam hočeš to dopovedati. Mi pa, kot da tega nočemo razumeti. Dnevno opozarjaš nase in na svojo stisko. Vedno težje dihaš, loviš sapo ... Ja, želim si, da bi imela super moč!

Prijateljica Tonja Gavez